

În cazul reglementării unei restricționări a posibilității de majorare a prețurilor de consum, ce aspecte ar trebui avute în vedere la analiza de la caz la caz, în temeiul articolelor 5–9 din Directiva privind practicile comerciale neloiale, a admisibilității unei astfel de restricționări, potrivit Hotărârii Curții pronunțate în cauza C-540/08?

⁽¹⁾ JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Stuttgart (Germania) la 5 noiembrie 2015 –
Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V./comtech GmbH**

(Cauza C-568/15)

(2016/C 038/36)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Stuttgart

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V.

Pârâtă: comtech GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor ⁽¹⁾ (JO L 304, p. 64) trebuie interpretat în sensul că atunci când un consumator contactează telefonic un comerciant, în cazul în care acesta a instituit o linie telefonică la care să poată fi contactat telefonic de consumator cu privire la un contract încheiat, costurile suportate de consumator nu pot fi mai mari decât cele care ar fi fost suportate pentru un apel efectuat cu ajutorul unui număr obișnuit (geografic) din rețeaua de telefonie fixă sau din rețeaua de telefonie mobilă?
- 2) Articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2011/83/UE se opune unei dispoziții naționale potrivit căreia, în cazul în care un comerciant a instituit un serviciu-clienți la un număr care începe cu 0180 în vederea contactării sale telefonice cu privire la contractul încheiat, consumatorul trebuie să suporte acele costuri care îi sunt facturate de către furnizorul de servicii de telecomunicații pentru utilizarea acestui serviciu de telecomunicații, inclusiv atunci când acestea depășesc costurile care ar fi fost suportate de consumator în cazul contactării prin telefon la un număr obișnuit (geografic) din rețeaua de telefonie fixă sau din rețeaua de telefonie mobilă?

Articolul 21 alineatul (1) din directivă nu se opune, în orice caz, unei asemenea dispoziții naționale în cazul în care furnizorul de servicii de telecomunicații nu transferă comerciantului nicio cotă-parte din comisionul plătit de consumator pentru apelul telefonic care începe cu 0180?

⁽¹⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, p. 64).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 5 noiembrie
2015 – X/Staatssecretaris van Financiën**

(Cauza C-569/15)

(2016/C 038/37)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

- 1) Titlul II din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se consideră că un lucrător cu domiciliul în Țările de Jos, care își desfășoară activitatea în mod obișnuit în Țările de Jos și care beneficiază de o perioadă de concediu fără plată de trei luni, continuă să desfășoare o activitate salariată (și) în Țările de Jos atunci când i) contractul de muncă s-a menținut în perioada specificată și ii) această perioadă este considerată o perioadă în care se desfășoară o activitate salariată, în sensul aplicării Werkloosheidswet (Legea șomajului)?
- 2) a) Care este legislația aplicabilă în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 1408/71, atunci când acest lucrător desfășoară o activitate salariată într-un alt stat membru în timpul concediului fără plată?
- 2) b) În acest context, prezintă relevanță faptul că persoana respectivă a desfășurat, o perioadă de aproximativ una – două săptămâni, o activitate salariată într-un alt stat membru de două ori în următorul an și o dată pe an în următorii trei ani, fără să mai fi beneficiat de concediu fără plată în Țările de Jos?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) Nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 5 noiembrie 2015 – X/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-570/15)

(2016/C 038/38)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

Care este criteriul sau care sunt criteriile pe baza cărora se stabilește legislația aplicabilă în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ în cazul unui lucrător domiciliat în Belgia, care desfășoară cea mai mare parte a activității în Țările de Jos și care, în plus, desfășoară 6,5 % din activitățile prestate în anul respectiv în Belgia, la domiciliul său sau la client, fără ca această proporție să corespundă unei scheme de lucru stabilite și fără să se fi încheiat o convenție cu angajatorul privind desfășurarea activității în Belgia?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) Nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26)